

Zajímavosti o Karlu Čapkovi

- ▶ Karel Čapek byl mistrem slova. Dokázal propojovat publicistický a umělecký styl, spojovat spisovný i hovorový jazyk či slang.
- ▶ Byl významným překladatelem francouzské poezie.
- ▶ Díky svojí zálibě v cestování je autorem řady cestopisů.
- ▶ Měl výtvarné nadání a byl schopným amatérským fotografem.
- ▶ Dům bratří Čapků dodnes stojí v Praze 10. Polovinu, ve které bydlel Karel Čapek, odkoupilo před několika lety město. V současnosti stále probíhá rekonstrukce, ale již brzy by zde mělo vzniknout muzeum Karla Čapka. Pro nedočkavé je k dispozici virtuální prohlídka vily.
- ▶ Karel Čapek byl také milovníkem rostlin a své zahradě u společné vily věnoval s bratrem a najatým zahradníkem velkou péči. V souvislosti s rekonstrukcí vily se obnovy v původním stylu dočká také zahrada.
- ▶ Letní sídlo Karla Čapka a jeho ženy Olgy ve Strži na Dobříšsku nyní slouží jako památník a muzeum. Čapek zde strávil poslední roky svého života.
- ▶ Čapkovy osudy zachycuje životopisný film „Člověk proti zkáze“ z roku 1989, kdy hlavní postavu Karla Čapka ztvárnil Josef Abrhám.
- ▶ V letech 1921 - 1923 působil Čapek jako dramaturg a režisér v Městském divadle na Královských Vinohradech a právě zde spolupracoval s Olgou Scheinpflugovou, svojí budoucí ženou.
- ▶ V premiéře Loupežníka na Vinohradech v roce 1922 Olga zazářila v roli Mimi. Pro tehdy dvacetiletou herečku to byl obrovský úspěch.
- ▶ Pro Čapka byla Olga jeho „skutečnou Mimi“. V jejich soukromé korespondenci se tento motiv často objevoval – on byl pro ni jejím „Loupežníkem“ (přestože v reálu byl spíše plachý intelektuál) a ona jeho křehkou, ale odhodlanou Mimi.

Divadelní spolek bratří
Mrštíků **Boleradice**

Karel Čapek LOUPEŽNÍK

Premiéra
28. března 2026

Divadlo Boleradice

Osoby a obsazení

LOUPEŽNÍK	Vladan Polášek
PROFESOR	Luboš Straka
PANÍ, jeho žena	Dana Baturná
MIMI, jejich dcera	Magdaléna Klímová
FANKA, jejich služka	Jana Petrášová
ŠEFL	Jan Koráb
CIKÁNKA/HAVÍŘKA	Karin Stehlíková
MYSLIVEC/FRANTA	Josef Klimeš
STAROSTA	Jiří Brabec
PROLOG /UČITEL	Radek Omasta
SOUSED/KOVÁŘ/KAPRÁL	Karel Svoboda
HOSTINSKÁ	Šárka Soukopová
ZAHALENÁ ŽENA	Štěpánka Veselá

PTÁČCI / SVĚTLUŠKY / ŠKOLAČKY

Jasmína Fikrlová, Štěpánka Hrabcová,
Melánie Matelová, Jolana Rosívalová,
Adéla Rudolfová, Natálie Veselá,
Justýna Wamserová

Režie a úprava Iva Kahounová
Scénografie Jana Kahounová
Realizace scény Stanislav Havránek,
Tomáš Havránek
a členové DS

Kostýmy Štěpánka Veselá
Choreografie Ally Kaplon
Světla, zvuk Pavel Hrabec,
Pavel Svoboda,
Jindřich Kahoun

Náповěda Slávka Chalupová
Jana Nečasová

Použité hudební skladby L. C. Daquin - Kukačka
L. Janáček - Lístek odvanutý

Délka představení 100 min + přestávka

Prej tady maj loupežníka...

Když se v roce 1912 procházel mladý Karel Čapek ulicemi Paříže, nosil v hlavě představu hry, která měla být čistou oslavou radosti, nezkracené svobody a opojného mládí. Právě zde se zrodil **Loupežník** – postava bez jména, zato s jasným postojem. Jako bezstarostný živel se vysmívá maloměstské morálce, ignoruje zákony a boří zdi vystavěné ze strachu a konvencí.

Cesta dramatu na jeviště však trvala dlouhých osm let. Během nich autor prožil útrapy první světové války, dospěl a jeho původní bezstarostnost byla konfrontována s tvrdou životní zkušeností. Když měl *Loupežník* v roce 1920 konečně premiéru v **Národním divadle**, vstoupil na scénu jako drzý protihráč panovačného a ustrašeného Profesora. Rodinná vilka za vysokou zdí se v Čapkově podání stala groteskní kulisou střetu mezi svobodomyšlností a strachem ze změny. Loupežník v lidech dodnes probouzí představitivost a lehkost ztracenou pod nánosem všednosti – jedni mu proto tiše fandí, jiní ho upřímně nenávidí.

Režisérka o inscenaci.

Jazyk Čapkova *Loupežníka* je krásný a poetický. Pokusila jsem se ho využít k vytvoření nadčasového obrazu lidského osudu a prostřednictvím postavy Loupežníka znovu probudit v divácích radost, která se pod tlakem každodennosti často vytrácí.

Obsazením dětí z dramatického kroužku do rolí ptáčků, světlušek a školaček, se snažím dosáhnout pohádkové stylizace. Celé výtvarné pojetí – od scénografie až po kostýmy, světla a zvuk – buduje magickou atmosféru a symbolizuje nepropustnou rodinnou „pevnost“. Zvolený retro styl pak celý příběh nenápadně ukotvuje v čase a má navodit pocit nostalgie i bezpečí.